

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 17.11 d.d. 23 oktober 2017 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. H.M. Patijn, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 25 september 2017 te Amsterdam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een doorlopend krediet met contractnummer *****049. De registratie wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 23 mei 1996 en een bijzonderheidscode 2 ((restant)vordering geheel opeisbaar) op 11 november 1996. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 19 oktober 2016.

De betrokkene heeft zijn klacht als volgt toegelicht.

In 1994 is door betrokkene voor zijn stiefvader een doorlopend krediet afgesloten bij de [bank] voor de aankoop van een auto. Betrokkene was toen 21 jaar. De stiefvader heeft verzuimd te betalen en via de rechtbank is betrokkene veroordeeld tot betaling van het krediet. In 1996 een betalingsregeling getroffen met de deurwaarder [X] en is de toezegging gedaan van een rentestop. Hier heeft betrokkene geen bewijs meer van. In 2005 stond EUR 6.500 open. In 2009 kwam er een sommatie van een andere deurwaarder [Y] tot betaling van EUR 23.514, de rentestop was opgeheven. Toen is er toch weer een rentestop toegezegd en weer een regeling getroffen, betrokkene betaalde EUR 150 per maand. In 2014 heeft betrokkene een voorstel gedaan tegen finale kwijting. Toen bleek dat de vordering was overgegaan op de deelnemer. Hier was betrokkene niet van op de hoogte gesteld. Uiteindelijk is in juni 2016 regeling getroffen tegen finale kwijting. Na betaling van EUR 2.273,80 zou betrokkene overal vanaf zijn. De A2 zou verwijderd worden, maar dat is niet gebeurd. Er is alleen een werkelijke einddatum gemeld. De deelnemer stelt dat betaald is tegen finale kwijting en dat uit coulance geen A3 is geplaatst, maar de A2 blijft gehandhaafd. In

totaal heeft betrokkene EUR 20.524,12 voldaan. De deelnemer heeft tijdens de procedure de A teruggeplaatst. De betrokkene stelt altijd contact te hebben onderhouden met de deurwaarder. Hij wist niet wie de eisende partij was. Hij erkent dat er betalingsproblemen zijn geweest, maar dat hij vanaf 1997 tot en met 2016 de zaken heeft opgepakt en het gehele bedrag heeft voldaan. Hij heeft zijn verantwoordelijkheid genomen en al die jaren uit eigen middelen betaald. Hij heeft geen andere schulden, en nimmer een negatieve codering gehad. Betrokkene wenst voor de voortzetting van zijn bedrijf een hypotheek voor een woonhuis met garage. Betrokkene vraagt om een belangenafweging.

2. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stelt dat de betrokkene in juli 1994 de overeenkomst heeft gesloten met [bank] onder overlegging van legitimatie en een loonstrook. Er ontstond een betalingsachterstand. Ondanks vele aanmaningen werd niet betaald. In november 1996 is de vordering overgedragen aan de deurwaarder. De deelnemer stuurt kopie van de overdracht. De deelnemer stelt dat betrokkene het krediet zelf heeft afgesloten. Nimmer heeft betrokkene aan de deelnemer, noch [bank], noch [incassobureau] kenbaar gemaakt dat zijn stiefvader het krediet is aangegaan. Ook aan de deurwaarder werd niet betaald, waarna vonnis is verkregen. Daarna is een betaalregeling afgesproken, maar die kwam betrokkene niet altijd stipt na. De deelnemer stuurt een historisch overzicht. Verkoop van de vordering aan de deelnemer heeft niets veranderd voor betrokkene, de regeling en de rentestop bleven van kracht en het dossier bleef in behandeling bij dezelfde deurwaarder. De deelnemer is akkoord gegaan met een voorstel tegen finale kwijting. De deurwaarder heeft abusievelijk doorgegeven dat de registratie zou worden verwijderd. De deelnemer heeft hiervoor excuses gemaakt en uit coulance code 3 niet geregistreerd.

3. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het CKI van doorlopend krediet met contractnummer *****049. De registratie wordt gekenmerkt door een A op 23 mei 1996 en een code 2 op 11 november 1996. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 19 oktober 2016.

De deelnemer heeft de A met terugwerkende kracht gemeld. De deelnemer kan geen vooraankondiging overleggen. Zij stuurt wel een historisch overzicht waaruit zou moeten blijken dat brieven zijn verzonden. Zij stuurt wel een kopie van sommaties uit september/oktober 1996.

Alvorens de deelnemer overgaat tot registratie van een achterstand, is zij reglementair verplicht daarvoor te waarschuwen (een zogenaamde 'vooraankondiging'), zodat men nog in de gelegenheid wordt gesteld de registratie te voorkomen. In beginsel rust op de deelnemer de plicht om aannemelijk te maken dat zij een vooraankondiging heeft verzonden, indien de klager dat betwist.

De administratie van de deelnemer kan tot bewijs strekken. Het is vaste jurisprudentie van de Geschillencommissie dat de deelnemer door overlegging van kopieën van brieven dan wel standaardbrieven en een kopie van het logboek de verzending van de vooraankondiging aannemelijk kan maken. De deelnemer heeft daar niet aan voldaan. De A is hiermee niet correct en moet worden geschrapt.

Een code 2 moet door de deelnemer worden geplaatst als de vordering geheel wordt opgeëist. Vaak valt dat moment samen met het moment waarop de vordering ter incasso wordt overgedragen aan een deurwaarder. De deelnemer heeft als datum bij de code vermeld 11 november 1996. Uit de stukken kan de Commissie niet opmaken dat de vordering is opgeëist, wel is duidelijk dat de vordering is overgedragen aan de deurwaarder.

De vordering is tegen finale kwijting voldaan, omdat deze met inbegrip van alle verschuldigde rente nog duizenden euro's hoger zou zijn geweest. De deelnemer heeft echter een rentestop doorgevoerd. De deelnemer stelt uit coulance geen code 3 te hebben aangebracht. Dat is verder niet in geschil.

De Commissie heeft getoetst of de registratie voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een (negatieve) registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

Bij de in deze zaak te maken belangenafweging dienen de volgende (vaststaande) feiten en omstandigheden in aanmerking te worden genomen:

- De registratie in kwestie is de enige negatieve registratie op naam van de betrokkene.
- De A en code 2 stammen uit 1996, 21 jaar geleden;
- Met inbegrip van rente en kosten heeft betrokkene meer dan tweemaal de geleende hoofdsom terugbetaald.
- De door de deelnemer ingeschakelde deurwaarder heeft met betrokkene gecommuniceerd dat na betaling de registratie bij het BKR zou worden verwijderd;
- Persoonlijke omstandigheden (betrokkene was 21 jaar ten tijde van het afsluiten van het contract);
- De registratie zal ongewijzigd nog tot 2021 in het CKI staan.
- Betrokkene heeft belang bij schrapping van de registratie in verband met uitoefening van zijn beroep waarvoor hij meer opslagruimte nodig heeft en groter moet gaan wonen.

Op grond van alle genoemde omstandigheden oordeelt de Commissie, dat het thans nog laten voortduren van de registratie in strijd is met het proportionaliteitsbeginsel. De op dit moment bekende feiten duiden erop dat sprake is geweest van een incident, dat betrokkene geen structurele wanbetaler is. Ongewijzigde instandhouding van de registratie zou betekenen dat de negatieve registratie nog tot 2021 in het register zou zijn opgenomen en dat staat - gelet op alle genoemde omstandigheden - niet in redelijke verhouding tot de omvang en de duur van de niet nagekomen betalingsverplichting, mede gelet op het doel dat de registratie dient. De negatieve registratie A en code 2 moeten ook daarom worden verwijderd.

4. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene gegrond is. De deelnemer dient binnen tien werkdagen na dagtekening van deze beslissing de A en code 2 van het doorlopend krediet met contractnummer *****049 te verwijderen. Voorts beslist de Commissie gezien de (gedeeltelijke) gegrondheid van de klacht, conform het bepaalde in artikel 9 lid 2 van het Reglement, tot terugbetaling van de door betrokkene betaalde bijdrage ad EUR 50.